

EU-retten, har nødvendiggjort en udsættelse af lovforslaget til indeværende Folketingssamling.

Eco-designdirektivet er et væsentligt redskab til først og fremmest at forbedre energieffektiviteten i EU. Med direktivet kan der stilles minimumskrav til energieffektivitet som nye energiforbrugende produkter, der markedsføres eller ibrugtages i EU, skal opfylde. Som noget nyt omfatter direktivet ikke kun de energiforbrugende produkters brugsfase, men hele produktets livscyklus, dvs. de fortløbende og indbyrdes forbundne faser fra anvendelse som råmateriale, design og fremstilling over brugsfasen til den endelige bortskaffelse. Direktivet vil derfor spille en væsentlig rolle i begrænsningen af Europas energiforbrug og dermed i forbedringen af EU's energiforsyningsikkerhed og konkurrenceevne. Direktivet vil desuden mindske den europæiske energisektors klimapåvirkning og øvrige negative miljøeffekter.

Lovforslaget giver transport- og energiministeren bemyndigelse til generelt at fastsætte minimumseffektivitetskrav og efter samråd med miljøministeren også miljøkrav til energiforbrugende produkter. Sådanne krav vil være identiske med de gennemførelsesforanstaltninger, som fastsættes inden for EU. Det er således ikke hensigten, at transport- og energiministeren skal udnytte lovforslagets bemyndigelser til at fastsætte danske særregler om energiforbrugende produkters energi- og miljøforhold. Energiforbrugende produkter, som f.eks. pc'er, tv'er, køleskabe, batteriopladere, strømforsyninger m.v. produceres til et internationalt marked. Den begrænsede størrelse af det danske marked og reglerne for EU's indre marked gør en særlig dansk regulering uhensigtsmæssig.

Det fremgår af den politiske aftale af 10. juni 2005 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om den fremtidige energispareindsats, at parterne er enige om, at der på EU-plan skal presses på for, at eco-designdirektivet hurtigst muligt udmøntes i energieffektivitetskrav for en række produkter, herunder særligt for standbyforbruget.

2. Lovforslagets baggrund

Eco-designdirektivet omhandler krav til både produkters miljøbelastning og energieffektivitet. Miljøbeskyttelsesloven og kemikalieloven indeholder bemyndigelser, der ville kunne bruges til at gennemføre dele af direktivet for så vidt angår miljøforhold, men der vil f.eks. mangle hjemmel til at gennemføre generiske krav, jf. nedenfor under afsnit 3.2 om generiske krav til miljøvenligt design, til produkter i en gennem-

førelsesforanstaltning i henhold til direktivet. Lov nr. 94 af 9. februar 1994 om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr (normloven), er kun delvist sammenfaldende med direktivet. På væsentlige punkter er normloven ikke bred nok til at dække direktivets krav.

Da den hidtidige lovgivning ikke kan anses for tilstrækkelig til at gennemføre direktivet, er det fundet påkrævet at fremsætte dette lovforslag, som på nogle punkter viderefører eksisterende regler, og som på andre punkter indfører nye regler baseret på direktivets krav, herunder om miljøforhold (f.eks. mulighed for krav om produkters støjforhold og om genanvendelse/bortskaffelse af et produkt efter brug).

Lovforslaget berører lovgivning på flere myndigheders områder, men hovedvægten vil ligge inden for Transport- og Energiministeriets område. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt at udarbejde en rammelov med transport- og energiministeren som ressortminister, men hvor en række hjemler til at fastsætte regler om miljøkrav udmøntes efter forhandling med miljøministeren. Det er forventningen, at transport- og energiministeren i medfør af lovforslagets § 13 vil delegere sine beføjelser i medfør af loven og de regler, der udstedes i medfør heraf, til Energistyrelsen.

Lovforslaget berører også regler, der ligger inden for Økonomi- og Erhvervsministeriets område. Erhvervs- og Byggestyrelsen har således allerede i dag i Bygningsreglementet fastsat en række mindstekrav til kedler og cirkulationspumper. Erhvervs- og Byggestyrelsen vil derfor blive inddraget i relevante forberedelser og i forbindelse med implementeringen af de kommende gennemførelsesforanstaltninger.

Rådets direktiv 92/42/EØF om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel, er implementeret af Erhvervs- og Byggestyrelsen med bekendtgørelse nr. 488 af 7. juni 1994 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel. Bestemmelserne i bekendtgørelsen om stjernemærkning af kedler, der på grund af måletekniske problemer på europæisk plan aldrig har fungeret, forventes ophævet på baggrund af eco-designdirektivet.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Hvilke produkter er omfattet af lovforslaget

Lovforslaget omfatter energiforbrugende produkter, dvs. alle former for apparater, motorer, kedler, maskiner og anlæg samt dele hertil, der er afhængige af energitilførsel (elektricitet, fossilt brændstof eller